

Svend Auken og Socialdemokratiet foretager sig. Det er det centrale i den her diskussion.

Jeg vil bare gentage mit spørgsmål, for det er jo det, jeg er her for: Hvordan kan det være, at man i sit betænkingsbidrag anvender lutter positive vendinger og endda kommer med så flotte billeder og siger, at kører man i bil i et fremmed land, skal man også følge dette lands færdselsregler, når man ikke ønsker at føre det princip videre, når det gælder arbejdstagere? Hvordan kan det være, at man stemmer imod et beslutningsforslag, som faktisk sikrer de intentioner, som Socialdemokratiet netop skriver om i sit betænkingsbidrag?

Formanden:

Hr. Frank Aaen med en kort bemærkning til hr. Svend Auken.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg har forstået, at Socialdemokratiet synes, at tingene skal foregå i Europaudvalget bag lukkede døre, men alligevel forstår jeg nu ikke helt argumentationen for ikke at støtte det her beslutningsforslag. Når hr. Svend Auken, og det står i bemærkningerne, siger, at man støtter det, der står, hvorfor kan man så ikke bare stemme for det?

Er det, fordi man i Europaudvalget forbeholder sig ret til at støtte et kompromis, der bryder med oprindelseslandsprincippet? Vi må kunne få et svar og ikke om formalia, nemlig at det her tager vi i Europaudvalget, vi må få et svar om indholdet.

Det her er jo bare, at man med en vedtagelse tilkendegiver helt klart over for befolkningen og over for Folketinget, at man støtter, at man ikke laver et servicedirektiv, der bygger på oprindelseslandsprincippet. Mere vanskeligt er det jo ikke. Det behøver man ikke at lave procedurer og sniksnak om. Det er jo bare at udtrykke en politisk holdning.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Aldrig er man blevet hånet så meget og så inderligt og så ubehageligt af folk, der er ens meningsfæller. Vi er enige om at lægge værtslandsprincippet til grund, men jeg sagde, at vi står over for en lang forhandlingsproces, og der er oplagte eksempler på, at oprindelseslandsprincippet giver mere mening end værtslandsprincippet, når vi ser på serviceområdet.

Bare for at nævne et eksempel: Ministeren har nævnt, at en dansk arkitekt vel ikke, hvis han skal deltage i en arkitektkonkurrence i Tyskland, kan være underkastet et krav om, at den pågældende skal være medlem af et tysk arkitektforbund. Der må det selvfølgelig være oprindelseslandet, der gælder, og det tror jeg selv hr. Frank Aaen vil være enig i.

Men hovedprincippet om, at værtslandet skal gælde, holder vi os til. Det her beslutningsforslag vil imidlertid ved vedtagelse ikke give den manøvfrihed, vi er nødt til at have i forhandlingen mellem de politiske partier og med 25 andre lande.

Når vi er færdige med den proces, har jeg ikke noget imod at tage den endelige afgørelse her i salen, men man skal da ikke starte et forhandlingsforløb ved at kortslutte hele processen.

Kl. 19.45

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Problemet er jo lige præcis, at man forbeholder sig ret til at sidde bag lukkede døre og lave kompromiser om principper. Det er jo det, der er galt. Her har vi muligheden for at få vedtaget, at sådan skal det være, og så er muligheden for, at regeringen laver fiflerier nede i Bruxelles udelukket.

Men her forbeholder man sig retten til at lave lunkne kompromiser med regeringen bag lukkede døre, og det er jo derfor, at det er så betænkeligt, at Socialdemokratiet vedtager at stemme imod det her beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

I stedet for at glæde sig over at der er et flertal for værtslandsprincippet som udgangspunkt, så himler hr. Frank Aaen op over, at jeg gør et almindeligt synspunkt gældende. Man starter jo heller ikke med en urafstemning, før man har ført overenskomstforhandlingerne.

Jeg ved godt, at hr. Frank Aaens afstand til det virkelige liv er omvendt proportional med hans engagement i nedrakning af politiske modstandere. Man har da nogle forhandlinger, sådan er det da også, når vi prøver at finde ud af det med Enhedslisten. Jeg har da netop givet hr. Messerschmidt den indrømmelse, at jeg da gerne ser, at vi tager en afgørelse i fuld offentlighed, men vi skal da kunne drøfte det, der er det vigtige.